ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

zo 6. októbra 2011 *

Vo veci T-508/08,

Bang & Olufsen A/S, so sídlom v Struere (Dánsko), v zastúpení: pôvodne K. Wallberg, neskôr J. Glaesel, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: D. Botis a G. Schneider, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 10. septembra 2008 (vec R 497/2005-1) týkajúcemu sa prihlášky trojrozmerného označenia, ktoré tvorí tvar reproduktora, ako ochrannej známky Spoločenstva,

* Jazyk konania: angličtina.

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda komory L. Truchot, sudcovia M. E. Martins Ribeiro a H. Kanninen (spravodajca),

tajomník: S. Spyropoulos, referentka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Súdu prvého stupňa 24. novembra 2008,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 8. apríla 2009,

po pojednávaní zo 7. apríla 2011,

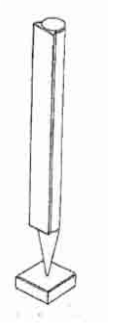
vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa Bang & Olufsen A/S podala 17. septembra 2003 na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení [nahradené nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1)].

2 Prihláška ochrannej známky bola podaná na zápis tohto trojrozmerného označenia:

3 Výrobky uvedené v prihláške patria do tried 9 a 20 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú pre každú z týchto tried tomuto opisu:

— trieda 9: „Elektrické a elektronické prístroje a nástroje na analógové, digitálne alebo optické prijímanie, spracovanie, reprodukciu, regulovanie a distribúciu zvukových signálov, reproduktory“,

— trieda 20: „Hi-fi nábytok“.

4 Rozhodnutím z 1. marca 2005 zamietol prieskumový pracovník v zmysle článku 38 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 37 nariadenia č. 207/2009) návrh na zápis ochrannej známky Spoločenstva pre všetky výrobky vymenované v predchádzajúcom bode po tom, čo rozhodol, že na prihlasovanú ochrannú známku sa musí uplatniť dôvod zamietnutia uvedený v článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009]. V podstate usúdil, že prihlasovaná ochranná známka nemá rozlišovaciu spôsobilosť a že nenadobudla rozlišovaciu spôsobilosť používaním v súlade s článkom 7 ods. 3 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009).

5 Dňa 27. apríla 2005 sa žalobkyňa proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka odvolala na ÚHVT na základe článkov 57 až 62 nariadenia č. 40/94 (teraz články 58 až 64 nariadenia č. 207/2009).

6 Rozhodnutím z 22. septembra 2005 zamietol prvý odvolací senát ÚHVT odvolanie z dôvodu, že podľa článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 nemožno predmetné označenie zapísať z dôvodu, že nemá skutočnú rozlišovaciu spôsobilosť. Odvolací senát skonštatoval, že hoci tvar výrobku, ktorý tvorí prihlasovanú ochrannú známku a ktorý sa v zásade sústredí na estetické hľadisko, vykazuje neobvyklé vlastnosti, žalobkyňa nepreukázala, že má rozlišovaciu spôsobilosť a spĺňa funkciu ochrannej známky z hľadiska cieľových spotrebiteľov.

7 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 29. decembra 2005 podala žalobu, zapísanú pod spisovou značkou T-460/05, ktorou sa domáhala zrušenia tohto rozhodnutia a ktorá bola založená na dvoch žalobných dôvodoch vychádzajúcich z porušenia článku 7 ods. 1 písm. b) a článku 7 ods. 3 nariadenia č. 40/94. Žalobkyňa uviedla predovšetkým to, že odvolací senát nepreskúmal jej prihlášku na základe tohto posledného ustanovenia.

8 Rozhodnutím z 24. februára 2006 vydal odvolací senát k rozhodnutiu z 22. septembra 2005 korigendum. Uviedol, že sa dopustil zjavne nesprávneho právneho posúdenia, keď prihlášku nepreskúmal v zmysle článku 7 ods. 3 nariadenia č. 40/94. Domnieval sa, že na toto nesprávne posúdenie sa uplatní pravidlo 53 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), a na základe tohto pravidla prihlášku posúdil. Odvolací senát následne opravil svoje rozhodnutie z 22. septembra 2005 tak, že spresnil, že prihláška sa zamieta aj na základe článku 7 ods. 3 nariadenia č. 40/94, pretože dôkazy poskytnuté žalobkyňou neboli dostatočné na preukázanie rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním prihlasovanej ochrannej známky.

9 Žalobkyňa predložila svoje pripomienky k obsahu korigenda vo svojom vyjadrení doručenom do kancelárie Súdu prvého stupňa 3. mája 2006.

10 Rozsudkom z 10. októbra 2007, Bang & Olufsen/ÚHVT (Tvar reproduktora) (T-460/05, Zb. s. II-4207), Súd prvého stupňa vyhovel žalobe žalobkyne na základe žalobného dôvodu založeného na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

11 Po prvé Súd prvého stupňa pripomenul argumenty formulované všetkými účastníkmi konania a v tejto súvislosti poznamenal v bode 24 svojho rozsudku, že ÚHVT sa domnieval, že nebolo isté, či je stanovisko prijaté odvolacím senátom správne, a že v tejto súvislosti ÚHVT požiadal Súd prvého stupňa, aby určil, či tvar, ktorý sa v podstate inšpiruje estetickým hľadiskom, avšak nedáva výrobku podstatnú hodnotu v zmysle článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. e) bod iii) nariadenia č. 207/2009], a ktorý sa významným spôsobom líši od tvaru bežne používaného v obchode, môže plniť funkciu ochrannej známky.

12 Po druhé Súd prvého stupňa pri svojom posúdení v bodoch 40 až 45 svojho rozsudku rozhodol takto:

„40 Skúmanie všetkých vyššie opísaných prvkov, ktoré tvoria prihlasovanú ochrannú známku, umožňuje vyvodiť záver, že tvar ochrannej známky je skutočne špecifický a určite ho nemožno považovať za bežný. Telo reproduktora tak tvorí stĺp pripomínajúci ceruzku alebo organovú píšťalu, ktorej špička sa dotýka štvorcového základu. Okrem toho na jednej strane tohto stĺpu je pripevnený dlhý obdĺžnikový panel, ktorý umocňuje dojem, že tiaž tohto celku spočíva len na špičke dotýkajúcej sa štvorcového základu. Tento celok tak tvorí pozoruhodný a ľahko zapamätateľný dizajn.

41 Všetky tieto vlastnosti prihlasovanej ochrannej známky ju vzďaľujú od bežných tvarov výrobkov toho istého druhu nachádzajúcich sa bežne v obchode, ktoré majú vo všeobecnosti pravidelné pravouhlé línie. V tejto súvislosti bolo okrem toho v bode 14 rozhodnutia [z 22. septembra 2005] potvrdené, že ‚neexistuje žiadna pochybnosť, že prihlasovaná ochranná známka je z určitých hľadísk pozoruhodná'. Spresňuje sa v ňom:

‚… oproti bežnému reproduktoru je príliš vysoký a úzky. Okrem toho stred reproduktora tvorí, čo je neobvyklé, píšťala vedúca k obrátenému kužeľu. Špička kužeľu je pripevnená na štvorcový základ.'

42 Preto treba konštatovať, že prihlasovaná ochranná známka sa značným spôsobom líši od zvyklostí v odvetví. Vykazuje totiž dostatočne špecifické a originálne vlastnosti, ktoré sú schopné upútať pozornosť priemerného spotrebiteľa a umožniť mu citlivejšie vnímať tvar výrobkov žalobcu. Nejde teda o jeden z bežných tvarov výrobkov v dotknutom odvetví alebo o ich jednoduchý variant, ale o tvar

osobitného vzhľadu, ktorý tiež vzhľadom na estetický výsledok celku môže upútať pozornosť príslušnej skupiny verejnosti a umožniť jej odlíšiť výrobky uvedené v prihláške od výrobkov iného obchodného pôvodu…

43 Hoci existencia osobitných alebo originálnych vlastností nie je podmienkou zápisu *sine qua non*, naďalej však platí, že ich prítomnosť môže naopak ochrannej známke dodať potrebný stupeň odlíšiteľnosti, ktorá by jej inak chýbala.

44 Pokiaľ ide o tvrdenia odvolacieho senátu, podľa ktorých tvar výrobku, ktorý tvorí prihlasovanú známku, nemôže plniť funkciu ochrannej známky z hľadiska dotknutých spotrebiteľov z dôvodu, že ochranná známka sa v zásade sústredí na estetické hľadisko…, postačí skonštatovať, že pokiaľ príslušná skupina verejnosti označenie vníma ako označenie obchodného pôvodu výrobku alebo služby, skutočnosť, že toto označenie plní inú funkciu ako funkciu označenia obchodného pôvodu, je pre jeho rozlišovaciu spôsobilosť irelevantná…

45 Na základe predchádzajúcich úvah treba vyvodiť záver, že odvolací senát tým, že sa domnieval, že prihlasovaná ochranná známka nemá rozlišovaciu spôsobilosť, porušil článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, z ktorého vyplýva, že minimálna rozlišovacia spôsobilosť postačí na to, aby nebolo možné uplatniť dôvod zamietnutia definovaný v tomto článku…“

13 Dňa 19. novembra 2007 pridelilo predsedníctvo odvolacích senátov ÚHVT vec znovu prvému odvolaciemu senátu.

14 Listami z 26. februára a 22. apríla 2008 vyzval odvolací senát žalobkyňu, aby predložila svoje pripomienky k uplatneniu článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94, spresniac, že tvar uvedený v prihláške je možné považovať za označenie, ktoré pozostáva výlučne z tvaru, ktorý dáva podstatnú hodnotu výrobku.

15 Listami z 31. marca a 28. mája 2008 predložila žalobkyňa svoje pripomienky, ktorými vyjadrila svoj názor, že odvolací senát nemal právomoc preskúmať nové absolútne dôvody zamietnutia, keďže mu vec bola vrátená Súdom prvého stupňa. Okrem toho si myslí, že článok 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94 sa uplatní iba na prípady, v ktorých určuje výlučne tvar výrobku jeho hodnotu, a nie keď je v podstate vnímaný ako označenie pôvodu alebo jednoducho ako jedna z množstva charakteristík s možným vplyvom na voľbu spotrebiteľa.

16 Rozhodnutím z 10. septembra 2008 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) zrušil prvý odvolací senát ÚHVT rozhodnutie prieskumového pracovníka z 1. marca 2005 v tom rozsahu, v akom rozhodol, že prihlasovaná ochranná známka je bez rozlišovacej spôsobilosti v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94. Naopak, na jednej strane usúdil, že mal právomoc preskúmať prihlášku na zápis sporného označenia na základe iných absolútnych dôvodov zamietnutia, ktoré nie sú upravené v článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, a na druhej strane zamietol túto prihlášku domnievajúc sa, že sporné označenie pozostáva výlučne z tvaru, ktorý dáva podstatnú hodnotu výrobku v zmysle článku 7 ods.1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94.

Návrhy účastníkov konania a konanie

17 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil bod 2 napadnutého rozhodnutia,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

18 ÚHVT navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

19 Na pojednávaní 7. apríla 2011 poskytla žalobkyňa rozhodnutia vydané ÚHVT v troch veciach, z ktorých dve už boli uvedené v žalobe a týkajú sa prihlášok na zápis trojrozmerných označení ako ochrannej známky Spoločenstva. Žalobkyňa uviedla, že si želá poukázať na uvedené rozhodnutia, aby ozrejmila svoje prednesy. Rovnako poskytla výňatok zo štúdie inštitútu práva ochranných známok Spoločenstva. Na výzvu vyjadriť sa k poskytnutiu týchto dokumentov uviedol ÚHVT na pojednávaní, že nebráni ich prijatiu do procesného spisu v tejto veci.

Právny stav

20 V rámci úvodnej poznámky je potrebné uviesť, že výňatok zo štúdie inštitútu poskytnutý žalobkyňou po prvýkrát Všeobecnému súdu, ako sa uvádza v bode 19 vyššie, obsahuje návrhy formulované uvedeným inštitútom s cieľom dosiahnutia zmeny *de lege ferenda* článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94. Bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o prípustnosti takéhoto dokumentu, postačuje určiť, že na účely prejednávanej veci je bez relevancie.

21 Na druhej strane ÚHVT tvrdí, že príloha A 4 žaloby, právne stanovisko o uplatnení článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94 vydané treťou osobou na účely prejednávaného konania, je neprípustné, keďže už nebolo predložené odvolaciemu senátu.

22 Tento dokument, ktorý bol po prvýkrát predložený Všeobecnému súdu, nemožno zohľadniť. Cieľom žaloby podanej na Všeobecný súd je totiž preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov ÚHVT v zmysle článku 63 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 65 nariadenia č. 207/2009), a preto nie je úlohou Všeobecného súdu opätovne preskúmať skutkové okolnosti vzhľadom na dokumenty predložené po prvýkrát v konaní pred ním. Je preto potrebné zamietnuť uvedený dokument ako neprípustný bez toho, aby bolo potrebné skúmať jeho dôkaznú silu [pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. novembra 2005, Sadas/ÚHVT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, Zb. s. II-4891, bod 19 a tam citovanú judikatúru].

23 V žalobe sa žalobkyňa dovoláva dvoch žalobných dôvodov založených na porušení článku 63 ods. 6 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 65 ods. 6 nariadenia č. 207/2009) a na porušení článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94.

O žalobnom dôvode založenom na porušení článku 63 ods. 6 nariadenia č 40/94

Tvrdenia účastníkov konania

24 Žalobkyňa tvrdí, že v rozhodnutiach prieskumového pracovníka z 1. marca 2005 a odvolacieho senátu z 22. septembra 2005, ako aj v rozsudku Tvar reproduktora, už citovaného v bode 10 vyššie, sa už rozhodlo, že článok 7 ods. 1 písm. e) bod iii) nariadenia

č. 40/94 nebol uplatniteľný na prihlasovanú ochrannú známku. V tejto súvislosti najmä usudzuje, že v tomto rozsudku Súd prvého stupňa konštatoval, že estetické hľadisko bolo z hľadiska rozlišovacej spôsobilosti prihlasovanej ochrannej známky nepodstatné. Žalobkyňa rovnako tvrdí, že počas konania vedúceho k už citovanému rozsudku Tvar reproduktora ÚHVT zreteľne zastával názor, že sporné označenie tvorí tvar v podstate ovplyvnený estetickým hľadiskom, ktorý ale nedáva podstatnú hodnotu tovaru v zmysle článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94. Odvolací senát preto nemohol vzhľadom na takéto ustanovenie uskutočniť nové preskúmanie. Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že ÚHVT už umožnil zápis trojrozmerných označení, ktoré majú určitý dizajn, ako ochranných známok Spoločenstva.

25 Subsidiárne, ak by sa pri rozhodovaní zohľadnilo, že ani ÚHVT, ale ani Všeobecný súd ešte nerozhodovali o uplatniteľnosti článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94 v tejto veci, žalobkyňa sa domnieva, že odvolací senát bol povinný vykonať rozsudok Tvar reproduktora, už citovaný v bode 10 vyššie, výlučne vykonaním zápisu prihlasovanej ochrannej známky bez toho, aby mal možnosť vzniesť iný absolútny dôvod zamietnutia. Žiadny právny predpis, pre prípad, o aký ide v tomto konaní, neupravuje, že prihlášku ochrannej známky môže opätovne preskúmať odvolací senát na základe nových absolútnych dôvodov zamietnutia. Takéto preskúmanie nie je možné na základe judikatúry, pričom judikatúra uvedená v napadnutom rozhodnutí sa netýka uplatnenia článku 63 ods. 6 nariadenia č. 40/94. Absolútneho dôvodu zamietnutia, ktorý je založený na článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94, sa bolo treba dovolávať už na začiatku konania, podobne ako všetkých iných absolútnych dôvodov zamietnutia. Na podporu svojich tvrdení sa žalobkyňa opiera aj o článok 1d ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 216/96 z 5. februára 1996, ktorým sa ustanovuje rokovací poriadok odvolacích senátov ÚHVT (Ú. v. ES L 28, s. 11; Mim. vyd. 17/001, s. 221), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 2082/2004 zo 6. decembra 2004 (Ú. v. EÚ L 360, s. 8).

26 Nakoniec žalobkyňa dovolávajúc sa rozsudkov Súdneho dvora z 18. júna 2002, Philips (C-299/99, Zb. s. I-5475), a z 8. apríla 2003, Linde a i. (C-53/01 až C-55/01, Zb. s. I-3161), doplňuje, že ak dôvod upravený v článku 7 ods. 1 písm. e) bode iii) nariadenia č. 40/94 predstavuje predbežnú prekážku spôsobilú zabrániť zápisu ochrannej známky a ak sa ho nikto nedovolával pred posúdením dôvodu upraveného v článku 7 ods. 1 písm. b) toho istého nariadenia na účely prihlášky ochrannej známky, nemožno ho viac preskúmať ani podať námietku proti tomuto návrhu na zápis.

27 ÚHVT spochybňuje dôvodnosť tvrdení uvedených žalobkyňou.

Posúdenie Všeobecným súdom

28 Najprv je potrebné uviesť, že ani prieskumový pracovník vo svojom rozhodnutí z 1. marca 2005, ani odvolací senát vo svojom rozhodnutí z 22. septembra 2005 nerozhodovali o uplatnení článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94 na prihlasovanú ochrannú známku. Rovnako v rozsudku Tvar reproduktora, už citovanom v bode 10 vyššie, a najmä v jeho bodoch 40 až 45, rozhodoval Všeobecný súd výlučne o rozlišovacej spôsobilosti predmetného označenia v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94. Všeobecný súd nerozhodoval o uplatnení článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94 na uvedené označenie.

29 Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého odvolací senát nemohol preskúmať prihlasovanú ochrannú známku vo svetle takéhoto ustanovenia z dôvodu, že uvedený rozsudok už rozhodol o otázke uplatnenia tohto ustanovenia na uvedenú ochrannú známku, preto nie je dôvodné.

30 Je dôležité pripomenúť, že v rámci žaloby podanej na súd Európskej únie proti rozhodnutiu odvolacieho senátu ÚHVT je ÚHVT v zmysle článku 233 ES a článku 63 ods. 6 nariadenia č. 40/94 povinný urobiť všetky opatrenia, aby sa vykonal prípadný rozsudok o zrušení, ktorý vydal súd Únie.

31 Podľa ustálenej judikatúry neprináleží teda Všeobecnému súdu niečo nariaďovať ÚHVT, ale je povinnosťou ÚHVT vyvodiť prípadné dôsledky z výroku a odôvodnení rozsudkov Všeobecného súdu [rozsudky Súdu prvého stupňa z 31. januára 2001, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/ÚHVT (Giroform), T-331/99, Zb. s. II-433, bod 33, a z 13. júna 2007, IVG Immobilien/ÚHVT (I), T-441/05, Zb. s. II-1937, bod 13].

32 V tomto rámci článok 1d ods. 1 nariadenia č. 216/96 v znení zmien a doplnení, pokiaľ ide o postúpenie veci po rozsudku súdov Európskej únie, upravuje, že ak na základe článku 63 ods. 6 nariadenia č. 40/94 opatrenia nevyhnutné na vykonanie rozsudku súdov Únie, ktorý úplne alebo čiastočne ruší rozhodnutie odvolacieho senátu alebo veľkého senátu ÚHVT, zahŕňajú nové preskúmanie veci, ktorá je predmetom tohto rozhodnutia, odvolacími senátmi, predsedníctvo rozhodne, či sa vec postúpi senátu, ktorý prijal toto rozhodnutie, inému senátu alebo veľkému senátu ÚHVT.

33 Za predpokladu, že by označenie, ktoré je predmetom prihlášky ochrannej známky Spoločenstva, podľa názoru Všeobecného súdu, v rozpore s tým, ako rozhodol ÚHVT, nespadalo pod jeden z absolútnych dôvodov zamietnutia uvedený v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 40/94, zrušenie rozhodnutia ÚHVT zamietajúceho zápis tejto ochrannej známky Všeobecným súdom by ÚHVT, ktorému prináleží, aby vyvodil dôsledky z výroku a odôvodnenia rozsudku Všeobecného súdu, nevyhnutne viedlo k znovuotvoreniu konania o preskúmaní prihlášky dotknutej ochrannej známky a k jej zamietnutiu, pokiaľ si myslí, že sa na predmetné označenie vzťahuje iný absolútny dôvod zamietnutia uvedený tým istým ustanovením [pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. októbra 2007, Ekabe International/ÚHVT – Ebro Puleva (OMEGA3), T-28/05, Zb. s. II-4307, bod 50].

34 V zmysle článku 74 ods. 1 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009) je ÚHVT pri preskúmaní absolútnych dôvodov zamietnutia povinný preskúmať z úradnej povinnosti relevantné skutočnosti, ktoré môžu viesť k uplatneniu absolútneho dôvodu zamietnutia. Ak ÚHVT konštatuje existenciu skutočností odôvodňujúcich uplatnenie absolútneho dôvodu zamietnutia, je o tom povinný informovať prihlasovateľa a umožniť mu späťvzatie alebo zmenu jeho prihlášky, alebo predloženie jeho pripomienok v zmysle článku 38 ods. 3 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 37 ods. 3 nariadenia č. 207/2009) [rozsudky Súdu prvého stupňa z 15. marca 2006, Develey/ÚHVT (Tvar plastovej fľaše), T-129/04, Zb. s. II-811, body 16 a 17, a z 9. júla 2008, Hartmann/ÚHVT (E), T-302/06, neuverejnený v Zbierke, bod 42].

35 Je potrebné dodať, že podľa ustálenej judikatúry stačí, ak sa uplatní jeden z absolútnych dôvodov zamietnutia vymenovaných v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 40/94, aby sa označenie nedalo zapísať ako ochranná známka Spoločenstva [pozri rozsudky Súdneho dvora z 19. septembra 2002, DKV/ÚHVT, C-104/00 P, Zb. s. I-7561, bod 29, a Súdu prvého stupňa zo 6. novembra 2007, RheinfelsQuellen H. Hövelmann/ÚHVT (VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN), T-28/06, Zb. s. II-4413, bod 43 a tam citovanú judikatúru].

36 V tomto prípade rozsudkom Tvar reproduktora, už citovaným v bode 10 vyššie, Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie z 22. septembra 2005 z dôvodov vymenovaných v bode 12 aktuálneho rozsudku. V snahe vyvodiť následky z tohto rozsudku v bode 1 výroku napadnutého rozhodnutia odvolací senát zrušil rozhodnutie prieskumového pracovníka z 1. marca 2005 v rozsahu, v akom posledný uvedený dospel k záveru, že prihlasovaná ochranná známka nemala rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

37 Okrem toho, keďže odvolací senát usúdil, že by mohlo existovať riziko, že sa na prihlášku ochrannej známky podanej žalobkyňou vzťahuje iný z absolútnych dôvodov zamietnutia uvedených v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 40/94, rozhodol správne o novom preskúmaní tejto prihlášky.

38 Žalobkyňa však uvádza, že absolútny dôvod zamietnutia založený na článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94 sa nemôže uplatniť v rámci nového posúdenia vykonaného ÚHVT v rozsahu, v akom podľa jej názoru musí byť tento dôvod posúdený na začiatku konania, pred posúdením dôvodu uvedeného v článku 7 ods. 1 písm. b) rozhodnutia č. 40/94.

39 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že článok 7 ods. 1 nariadenia č. 40/94 vymenúva rôzne absolútne dôvody zamietnutia, ktoré môžu brániť prihláške ochrannej známky, avšak bez spresnenia, v akom poradí sa tieto dôvody musia posúdiť.

40 Okrem toho v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, z rozsudkov Philips a Linde a i., už citovaných v bode 26 vyššie, nevyplýva, že absolútny dôvod zamietnutia uvedený v článku 7 ods. 1 písm. e) bode iii) nariadenia č. 40/94 predstavuje dôvod zamietnutia, ktorý sa musí posúdiť pred dôvodom uvedeným v článku 7 ods. 1 písm. b) toho istého nariadenia.

41 V rozsudku Linde a i., už citovanom v bode 26 vyššie (bod 67), Súdny dvor najmä zdôraznil, že z článku 3 ods. 1 prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. ES L 40, 1989, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92, ustanovenie v podstate identické s článkom 7 ods. 1 nariadenia č. 40/94) jasne vyplýva, že každý z dôvodov zamietnutia zápisu uvedený týmto ustanovením je samostatný vo vzťahu k iným a vyžaduje si samostatné preskúmanie.

42 V rozsudkoch Philips a Linde a i., už citovaných v bode 26 vyššie, Súdny dvor rozhodol, že z toho, že článok 3 ods. 1 písm. e) smernice 89/104 predstavuje predbežnú prekážku spôsobilú zabrániť, aby označenie pozostávajúce výlučne z tvaru výrobku mohlo byť zapísané, vyplýva, že ak je splnená iba jedna z podmienok uvedených v tomto ustanovení, takéto označenie nemôže byť zapísané ako ochranná známka (rozsudok Linde a i., už citovaný, bod 44). Rovnako uviedol, že takéto označenie nikdy nemôže nadobudnúť rozlišovaciu spôsobilosť používaním v zmysle odseku 3 tohto

ustanovenia (rozsudok Philips, už citovaný v bode 26 vyššie, body 74 až 76, a rozsudok Linde a i., už citovaný v bode 26 vyššie, bod 44).

43 Keďže článok 3 ods. 1 písm. e) a článok 3 ods. 3 smernice 89/104 sú v podstate identické s článkom 7 ods. 1 písm. e) a článkom 7 ods. 3 nariadenia č. 40/94, z rozsudkov Philips a Linde a i., už citovaných v bode 26 vyššie, vyplýva, že označenie, na ktoré sa vzťahuje článok 7 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 40/94, nemôže nikdy nadobudnúť rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 3 toho istého nariadenia v dôsledku používania, ku ktorému došlo, hoci podľa tohto posledného uvedeného ustanovenia táto možnosť existuje pre označenia, ku ktorým sa viažu absolútne dôvody zamietnutia upravené v článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 a v článku 7 ods. 1 písm. c) a d) tohto nariadenia [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) a d) nariadenia č. 207/2009].

44 Z toho vyplýva, že ak posúdenie označenia vo vzťahu k článku 7 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 40/94 povedie k záveru, že jedno z kritérií tohto ustanovenia je splnené, upustí sa od preskúmania toho istého označenia v zmysle článku 7 ods. 3 toho istého nariadenia, lebo za tohto predpokladu je nemožný zápis tohto označenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 20. septembra 2007, Benetton Group, C-371/06, Zb. s. I-7709, bod 26). Toto upustenie od preskúmania vysvetľuje záujem uskutočniť predchádzajúce preskúmanie označenia v zmysle článku 7 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 40/94 v prípade, že uplatnenie viacerých absolútnych dôvodov zamietnutia upravených v uvedenom odseku 1 by bolo možné bez toho, aby sa v tomto prípade takéto upustenie mohlo vykladať v tom zmysle, že implikuje povinnosť predchádzajúceho posúdenia toho istého označenia v zmysle článku 7 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 40/94.

45 V tomto prípade nebolo v konaní prediskutované, či tvar predmetného reproduktora mohol v dôsledku používania, ku ktorému došlo, nadobudnúť rozlišovaciu spôsobilosť, hoci táto otázka bola prediskutovaná pri rozhodnutí z 22. septembra 2005 a vo veci vedúcej k rozsudku Tvar reproduktora, už citovanému v bode 10 vyššie, v rámci posúdenia uplatnenia článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

46 Za týchto okolností neexistuje žiadny dôvod, ktorý by bránil, aby preskúmanie dôvodu, ktorý je založený na článku 7 ods. 1 písm. e) bode iii) nariadenia č. 40/94, uskutočnil odvolací senát po preskúmaní dôvodu založeného na článku 7 ods. 1 písm. b) toho istého nariadenia, pričom je potrebné uviesť, že toto nové preskúmanie sa netýka otázky, či predmetný tvar reproduktora môže používaním, ku ktorému došlo, nadobudnúť rozlišovaciu spôsobilosť.

47 Odvolací senát sa teda nedopustil žiadneho omylu v právnom posúdení v prejednávanej veci, keď po tom, čo usúdil, že nový absolútny dôvod zamietnutia by sa mohol uplatniť v prejednávanom prípade, preskúmal označenie v zmysle dôvodu založeného na článku 7 ods. 1 písm. e) bode iii) nariadenia č. 40/94.

48 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého ÚHVT už umožnil zápis trojrozmerných označení, ktoré majú určitý dizajn, ako ochranných známok Spoločenstva, žalobkyňa poskytla rozhodnutia vydané ÚHVT, ako bolo uvedené v bode 19 vyššie, ale jej tvrdenie nemôže byť prijaté.

49 Je potrebné pripomenúť, že rozhodnutia týkajúce sa zápisu označenia ako ochrannej známky Spoločenstva, ktoré vydávajú odvolacie senáty na základe nariadenia č. 40/94, vyplývajú z vymedzenej právomoci a nie z diskrečnej právomoci. Preto sa má zapísateľný charakter označenia ako ochrannej známky Spoločenstva posudzovať len na základe tohto nariadenia, ako je vykladané súdom Únie, a nie na základe predošlej praxe ÚHVT [pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. júla 2008, Reber/ÚHVT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Zb. s. II-1927, bod 45 a tam citovanú judikatúru].

50 Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého ÚHVT pred Súdom prvého stupňa už v rámci veci vedúcej k rozsudku Tvar reproduktora, už citovanému v bode 10 vyššie, uznal, že sporné označenie sa nedá zahrnúť do rozsahu pôsobnosti článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94, je potrebné pripomenúť, že vzhľadom

na svoju nezávislosť, ktorá je stanovená v článku 131 ods. 4 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 136 ods. 4 nariadenia č. 207/2009), predseda a členovia odvolacích senátov ÚHVT nie sú viazaní stanoviskom prijatým ÚHVT v konaní pred súdom Únie [rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. marca 2009, Kaul/ÚHVT – Bayer (ARCOL), T-402/07, Zb. s. II-737, bod 99].

51 V dôsledku toho odvolací senát nebol viazaný vyhlásením prijatým ÚHVT pred Súdom prvého stupňa vo veci estetického hľadiska sporného tvaru, ako to bolo uvedené v bode 24 rozsudku Tvar reproduktora, už citovaného v bode 10 vyššie. Preto odvolací senát v napadnutom rozhodnutí nemusel odôvodniť, prečo sa od neho odchýlil (pozri analogicky rozsudok ARCOL, už citovaný v bode 50 vyššie, bod 100).

52 Z uvedeného teda, vyplýva, že dôvod založený na porušení článku 63 ods. 6 nariadenia č. 40/94 je nedôvodný a musí byť zamietnutý.

O žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94

Tvrdenia účastníkov konania

53 Žalobkyňa sa dovoláva vývoja článku 7 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 40/94 a judikatúry Súdneho dvora, v zmysle ktorej spočíva princíp absolútnych dôvodov zamietnutia zápisu stanovených v tomto ustanovení v snahe zabrániť tomu, aby ochrana vyplývajúca z právnej úpravy ochranných známok neviedla k monopolnému postaveniu majiteľa

ochrannej známky v súvislosti s technickými riešeniami alebo úžitkovými vlastnosťami výrobku, ktoré môže spotrebiteľ vyhľadávať aj pri výrobkoch konkurenčných podnikov (rozsudok Philips, už citovaný v bode 26 vyššie, bod 78). Podľa nej sa táto judikatúra netýka tvarov spadajúcich do rozsahu pôsobnosti článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) tohto nariadenia.

54 Zdôrazňuje, že toto ustanovenie sa musí vykladať reštriktívne, lebo používa pojem „výhradne". Podľa nej sa musí podstatná hodnota výrobku odvodiť od všetkých prvkov jeho tvaru, a ak sa hodnota výrobku odvodzuje od iných prvkov než tvaru, musia sa tieto prvky zohľadniť. Skutočnosť, že uvedená forma má odlišný osobitný vzhľad, ktorý prípadne prispieva k tomu, že výrobok je v očiach spotrebiteľov príťažlivejší a má vyššiu hodnotu, nepostačuje na uplatnenie článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94.

55 Pokiaľ ide o hodnotu predmetného výrobku, žalobkyňa najprv uvádza, že v oblasti jej činnosti spotrebiteľ vníma iné prvky, než je tvar, teda funkčné charakteristiky výrobku, jeho ochrannú známku a jeho podporu predaja. Spochybňuje v tejto súvislosti napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom odvolací senát v bodoch 27 a 28 rozhodol, že nie je určujúce poznať kvalitu zvuku predmetného reproduktora, spôsob predaja tohto reproduktora alebo dobré meno výrobcu.

56 Okrem toho dospela k názoru, že hodnota výrobku by sa nemala vzťahovať na všetky formy majúce pozoruhodný dizajn, ktorý púta pozornosť alebo ktorý je podriadený estetickému hľadisku, lebo v tomto prípade by sa mohli zapísať ako ochranné známky Spoločenstva iba výrobky s jednoduchým tvarom. Článok 7 ods. 1 písm. e) bod iii) nariadenia č. 40/94 sa zameriava na tvary, aké majú šperky, sochy alebo iné umelecké diela, pre ktoré je prirodzené, že hodnota výrobku závisí vo veľkej miere od jeho formy.

57 Nakoniec samotný fakt, že tvar výrobku, akým je reproduktor, bol zapísaný v jednom alebo vo viacerých členských štátoch ako dizajn a môže byť chránený v Únii autorským právom, nemá vplyv na otázku, či tento tvar môže byť rovnako chránený ako ochranná známka.

58 Pokiaľ ide o tvar predmetného výrobku, žalobkyňa tvrdí, že dotknutý spotrebiteľ bude vedený fungovaním alebo výkonom výrobku, teda technickými kvalitami reproduktorov, známosťou a luxusným charakterom ochrannej známky Bang & Olufsen, podporou predaja výrobku, ako aj jeho dizajnom.

59 ÚHVT spochybňuje dôvodnosť žalobného dôvodu žalobkyne.

Posúdenie Všeobecným súdom

60 Tvar výrobku patrí medzi označenia, ktoré môžu tvoriť ochrannú známku. Pokiaľ ide o ochrannú známku Spoločenstva, vyplýva to z článku 4 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 4 nariadenia č. 207/2009), podľa ktorého môžu ochranné známky Spoločenstva pozostávať z akýchkoľvek označení, ktoré sa dajú graficky znázorniť, najmä zo slov, vzorov, tvaru výrobkov alebo ich obalov, a to za predpokladu, že tieto označenia umožňujú odlíšiť výrobky alebo služby jedného podniku od výrobkov a služieb iných podnikov (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 14. septembra 2010, Lego Juris/ÚHVT, C-48/09 P, Zb. s. I-8403, bod 39 a tam citovanú judikatúru).

61 V zmysle článku 7 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 40/94 sa však do registra nezapíšu označenia, ktoré pozostávajú výhradne z tvaru, ktorý vyplýva z charakteru samotných tovarov, alebo z tvaru, ktorý dodáva tovarom podstatnú hodnotu.

62 Podľa ustálenej judikatúry treba každý z dôvodov zamietnutia zápisu uvedených v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 40/94 vykladať s ohľadom na všeobecný záujem, ktorý je jeho základom (pozri rozsudok Lego Juris/ÚHVT, už citovaný v bode 60 vyššie, bod 43 a tam citovanú judikatúru).

63 Pre určité trojrozmerné označenia pozostávajúce z tvaru výrobku a patriace pod článok 7 ods. 1 písm. e) bod ii) nariadenia č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. e) bod ii) nariadenia č. 207/2009] súd Únie už rozhodol, že základ dôvodov na zamietnutie zápisu upravených v tomto ustanovení je založený na zabránení tomu, aby ochrana vyplývajúca z právnej úpravy ochranných známok neviedla k monopolnému postaveniu majiteľa ochrannej známky v súvislosti s technickými riešeniami alebo úžitkovými vlastnosťami výrobku, ktoré môže spotrebiteľ vyhľadávať aj pri výrobkoch konkurenčných podnikov (rozsudky Philips, už citovaný v bode 26 vyššie, bod 78; Linde a i., už citovaný v bode 26 vyššie, bod 72, a Lego Juris/ÚHVT, už citovaný v bode 60 vyššie, bod 43), vzhľadom na to, že zápis predmetných tvarov je spôsobilý umožniť majiteľovi ochrannej známky zakázať iným podnikom nielen používať rovnaký tvar, ale používať aj podobné tvary (pozri v tomto zmysle rozsudok Lego Juris/ÚHVT, už citovaný, bod 56).

64 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že tento základ nezahŕňa tvary spadajúce do rozsahu pôsobnosti článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94. Nič však nedovoľuje, v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, dospieť k názoru, že základ dôvodu zamietnutia zápisu uvedeného v tomto poslednom ustanovení by mal odlišnú povahu od tej, ktorú považuje judikatúra za dôvod zamietnutia zahrnutý v odseku 1 písm. e) bode ii) toho istého článku 7.

65 Na tento účel, ako uviedol generálny advokát Ruiz-Jarabo Colomer v bodoch 30 a 31 svojich návrhov vydaných vo veci vedúcej k rozsudku Philips, už citovanému v bode 26 vyššie (Zb. s. I-5478), týkajúcemu sa článku 3 ods. 1 písm. e) smernice 89/104, ktorý je v podstate identický s článkom 7 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 40/94, je bezprostredným cieľom zákazu zápisu čisto funkčných tvarov alebo tvarov, ktoré dávajú podstatnú hodnotu tovaru, vyhnúť sa tomu, aby výlučné a trvalé právo, ktoré priznáva ochranná známka, mohlo slúžiť na udržanie iných práv, ktoré chcel zákonodarca podriadiť „premlčacím lehotám“.

66 Rovnako ako dôvod zamietnutia zápisu, ktorý sa týka tvarov výrobkov nevyhnutných na získanie technického výsledku, má aj dôvod, ktorý smeruje k zamietnutiu zápisu označení pozostávajúcich výlučne z tvarov, ktoré dávajú podstatnú hodnotu tovarom, za cieľ zabrániť udeleniu monopolného postavenia nad takýmito tvarmi.

67 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že predmetný tvar nemôže spadať do rozsahu pôsobnosti článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94.

68 Na jednej strane predmetné označenie pozostáva naozaj výlučne z tvaru, aký bol reprodukovaný v bode 2 aktuálneho rozsudku.

69 Ako už bolo uvedené v bode 40 rozsudku Tvar reproduktora, už citovaného v bode 10 vyššie, ktorý nebol spochybnený, tento tvar pozostáva z tela reproduktora tvoreného stĺpom pripomínajúcim ceruzku alebo organovú píšťalu, ktorej špička sa dotýka štvorcového základu, a dlhým obdĺžnikovým panelom pripevneným na jednej strane tohto stĺpu, ktorý umocňuje dojem, že tiaž tohto celku spočíva len na špičke dotýkajúcej sa štvorcového základu, takže tento celok tvorí pozoruhodný a ľahko zapamätateľný dizajn.

70 Na druhej strane, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého odvolací senát musel zohľadniť iné prvky než tvar, najmä technické kvality predmetného výrobku, a konštatovať, že tvar nedáva výrobku podstatnú hodnotu, je potrebné na úvod zdôrazniť, že Súdny dvor už rozhodol o zohľadnení vnímania dotknutej verejnosti v prípade sporu o uplatnení článku 7 ods. 1 písm. e) bodu ii) nariadenia č. 40/94.

71 V tejto súvislosti rozhodol, že na rozdiel od prípadu, ktorého sa týka predpoklad uvedený v článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, keď vnímanie cieľovou skupinou verejnosti musí byť povinne zohľadnené, pretože je rozhodujúce pre určenie toho, či označenie predložené na zápis ochrannej známky umožňuje rozlíšiť dotknuté výrobky alebo služby ako pochádzajúce od určitého podniku, takú povinnosť nemožno uložiť v rámci odseku 1 písm. e) uvedeného článku (pozri rozsudok Lego Juris/ÚHVT, už citovaný v bode 60 vyššie, bod 75 a tam citovanú judikatúru).

72 Súdny dvor rozhodol, že predpokladané vnímanie označenia priemerným spotrebiteľom nie je rozhodujúci prvok v rámci uplatnenia dôvodu zamietnutia podľa článku 7 ods. 1 písm. e) bodu ii) nariadenia č. 40/94, môže však pre príslušný orgán pri identifikácii podstatných vlastností označenia predstavovať užitočné kritérium posúdenia (rozsudok Lego Juris/ÚHVT, už citovaný v bode 60 vyššie, bod 76).

73 Pokiaľ ide o uplatnenie článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94 v prejednávanej veci, je potrebné uviesť, že dizajn je pre predmetné tovary jedným z prvkov, ktoré sú veľmi dôležité pri výbere spotrebiteľa, hoci spotrebiteľ zohľadní aj iné charakteristiky sporného výrobku.

74 Tvar, pre aký sa požadoval zápis, predstavuje osobitý dizajn a žalobkyňa sama uznáva, najmä v bode 92 žaloby, že tento dizajn je podstatným prvkom jej stratégie ochrannej známky a že zvyšuje atraktívnosť predmetného výrobku, teda zvyšuje jeho hodnotu.

75 Okrem toho z prvkov uvedených v bode 33 napadnutého rozhodnutia, a to z výňatkov z internetových stránok distribútorov, dražieb alebo príležitostného predaja použitých výrobkov, vyplýva, že estetické hľadisko tohto tvaru je zdôraznené na prvom mieste a že takýto tvar sa považuje za druh jednoduchej sochy, štíhlej a nadčasovej pre reprodukciu hudby, čo predstavuje podstatný prvok, pokiaľ ide o argument na podporu predaja.

76 V prejednávanom prípade teda nie je zrejmé, že by sa odvolací senát dopustil nejakého omylu, keď bez ohľadu na iné charakteristiky predmetného výrobku usúdil, že tvar, pre ktorý sa požaduje zápis, dáva podstatnú hodnotu tomuto výrobku.

77 Navyše je potrebné uviesť, že chápanie tvaru dávajúceho podstatnú hodnotu výrobku nevylučuje fakt, že aj iné charakteristiky výrobku, ako napr. technické kvality, môžu v prejednávanom prípade taktiež priznať dôležitú hodnotu predmetnému výrobku.

78 Odvolací senát teda mohol dospieť správne k záveru, že predmetné označenie spadá do rozsahu pôsobnosti článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94.

79 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. e) bodu iii) nariadenia č. 40/94 je nedôvodný a musí sa zamietnuť.

80 S ohľadom na vyššie uvedené sa musí žaloba zamietnuť.

O trovách

81 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhmi ÚHVT.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Bang & Olufsen A/S je povinná nahradiť trovy konania.**

Truchot Martins Ribeiro Kanninen

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 6. októbra 2011.

Podpisy